

Пропозиції
МІНІСТЕРСТВА ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

до проєкту Закону України

**«Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності
власників наземних транспортних засобів»**

(назва законопроекту)

Народні депутати України: Аллахвердієва І.В., Гетманцев Д.О.

(ініціатор(и) законопроекту)

реєстр. номер 8300 від «22» грудня 2022 р.

Пропозиції надаються до першого читання

1. МОЗ надає зауваження та пропозиції до проєкту Закону

(чітка позиція ОБВ до законопроекту)

2. Міністерство охорони здоров'я України в межах компетенції опрацювало проєкт Закону України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів» (далі – проєкт Закону) та надає наступні зауваження.

На сьогодні в Україні впроваджується Міжнародна класифікація функціонування, обмежень життєдіяльності та здоров'я, що дозволить більш інтегровано описувати стан здоров'я, надає можливість краще планувати лікування, реабілітацію та створення необхідних умов та послуг для людей із хронічними захворюваннями або інвалідністю з урахуванням інклюзивності.

Питання визначення ступеня втрати чи зменшення професійної або загальної працездатності, яке визначено в статті 23 проєкту Закону є більш ширшим, ніж встановлення рівня функціонування, обмеження життєдіяльності і здоров'я потерпілої особи. Ступінь втрати чи зменшення професійної або загальної працездатності визначається на основі комплексного міждисциплінарного (міжвідомчого) підходу з оцінки спроможності особи виконувати той чи інший вид професійної діяльності з урахуванням рівня функціонування, обмеження життєдіяльності і здоров'я потерпілої особи. Організація вирішення питання визначення ступеня втрати чи зменшення професійної або загальної працездатності потребує міжвідомчого підходу.

Тому пропонуємо доопрацювати положення статті 23 проєкту Закону з урахуванням наданих коментарів.

Пунктом 2 частини третьої статті 32 проєкту Закону передбачено, що заклад охорони здоров'я надає довідку про тимчасову втрату працездатності (лікування), форма та порядок видачі якої, встановлюється Міністерством охорони здоров'я України, відомості про діагноз, лікування та прогноз хвороби потерпілого, висновки

судово-медичної експертизи, а також інша інформація, потрібна для вирішення питання щодо здійснення страхової (регламентної) виплати.

Однак таке формулювання не узгоджується з підпунктом 15 статті 1 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування», оскільки передбачається саме «Медичний висновок про тимчасову непрацездатність».

Пропонуємо також замінити поняття «довідка про тимчасову втрату працездатності (лікування)», поняттям «документи, що згідно із законодавством підтверджують тимчасову втрату працездатності», яке вже використовується в підпункті 7 пункту 7 статті 31 цього проєкту Закону, оскільки саме така об'єднуюча назва може застосовуватися до медичного висновку про тимчасову непрацездатність та листка непрацездатності, що і є відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» документами, що засвідчують факт непрацездатності.

Також пунктом 2 частини третьої статті 32 проєкту Закону передбачається, що висновок судово-медичної експертизи видається закладом охорони здоров'я, що не узгоджується із Законом України «Про судову експертизу».

Відповідно до абзацу першого частини першої статті 12 Закону України «Про судову експертизу» судовий експерт має провести повне дослідження і дати обґрунтований та об'єктивний письмовий висновок. А відповідно до статті 7 цього Закону судово-експертну діяльність здійснюють державні спеціалізовані установи, їх територіальні філії, експертні установи комунальної форми власності, а також судові експерти, які не є працівниками зазначених установ, та інші фахівці (експерти) з відповідних галузей знань у порядку та на умовах, визначених цим Законом.

До державних спеціалізованих установ належать:

- науково-дослідні установи судових експертиз Міністерства юстиції України;
- науково-дослідні установи судових експертиз, судово-медичні та судово-психіатричні установи Міністерства охорони здоров'я України;
- експертні служби Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства оборони України, Служби безпеки України та Державної прикордонної служби України.

Виключно державними спеціалізованими установами здійснюється судово-експертна діяльність, пов'язана з проведенням криміналістичних, судово-медичних і судово-психіатричних експертиз.

Пунктом 3 частини третьої статті 32 проєкту Закону передбачено, що медико-соціальною експертною комісією передаються документи, що підтверджують ступінь втрати чи зменшення професійної чи загальної працездатності потерпілого, що суперечить статті 7 Закону України «Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні».

Крім того, у тексті передбачено надання закладами охорони здоров'я «іншої інформації», що потребує уточнення з метою надання вичерпного переліку.

Водночас, статтею 7 Закону України «Про захист персональних даних» чітко встановлена заборона обробки персональних даних, що стосуються здоров'я, окрім випадків, якщо обробка персональних даних необхідна в цілях охорони здоров'я для:

- встановлення медичного діагнозу, для забезпечення піклування чи лікування або надання медичних послуг, функціонування електронної системи охорони

здоров'я за умови, що такі дані обробляються медичним працівником, фахівцем з реабілітації або іншою особою закладу охорони здоров'я, реабілітаційного закладу чи фізичною особою - підприємцем, яка одержала ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики, та її працівниками, на яких поширюється дія законодавства про лікарську таємницю, працівниками центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних фінансових гарантій медичного обслуговування населення, працівниками закладу, що здійснює державний санітарно-епідеміологічний нагляд та діяльність у галузі громадського здоров'я, який одержав ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики;

контролю якості надання медичних послуг за умови, що такі дані обробляються працівниками центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері контролю якості надання медичних послуг;

обміну інформацією про фінансування медичних послуг та послуг у сфері охорони здоров'я за умови, що такі дані обробляються працівниками Фонду соціального страхування України, Пенсійного фонду України, Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову та бюджетну політику, на яких покладено обов'язки щодо забезпечення захисту персональних даних.

Будь-яка дія, внаслідок якої треті особи тим чи іншим способом (через доступ/передачу/поширення/оприлюднення тощо) ознайомлюються з персональними даними суб'єкта, повинна проводитися за наявності однієї з підстав, передбачених статтями 7 та 11 Закону України «Про захист персональних даних», відповідати принципам, викладеним у статті 6 Закону.

Тому заклад охорони здоров'я не має права передавати третім особам медичні персональні дані пацієнтів.

Крім того, доступ до медичних записів, які ведуться в електронній системі охорони здоров'я можуть мати тільки лікуючі лікарі пацієнта. Сам пацієнт також може затребувати та отримати необхідні медичні документи (або витяги з Реєстрів).

Таким чином, пропонується пункти 2 та 3 частини третьої статті 32 виключити, передбачивши в проєкті Закону надання необхідних документів (з урахуванням наданих зауважень) потерпілими фізичними особами.

Також у частині четвертій статті 32 проєкту Закону вживаються слова «медичними закладами», що не узгоджується із Основами законодавства України про охорону здоров'я (далі – Основи), оскільки відповідно до статті 3 Основ визначено термін «заклади охорони здоров'я».

(обґрунтування позиції ОБВ)

Міністр

Віктор ЛЯШКО

« » _____ 2023 р.

